

го харчування. Група медичних приміщень містить такі функціональні зони: адміністративну; лікувально-реабілітаційну (діагностичні та терапевтичні кабінети); обслуговуючу (ресстратура, приміщення для очікування та ін.); торговельну (аптека); допоміжну (складські та підсобні приміщення); рекреаційну. Наявність готельного комплексу залежить від містобудівної ситуації, а також завдання на проектування. Можливо додати допоміжні функції, пов'язані із творчістю, комунікацією, спілкуванням, працею та фізичною активністю.

Таким чином, наукові дослідження щодо формування реабілітаційних центрів для маломобільних груп населення мають велике значення. Вони тісно пов'язані із існуючими розробками, які стосуються проблем формування безбар'єрного середовища життєдіяльності для маломобільних груп населення. Результати цих розробок повинні мати впровадження в архітектурно-містобудівну практику для створення безбар'єрного міського простору, комфортного для маломобільних груп населення та гуманізації.

МІСТОБУДІВНЕ ФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПРОСТОРІВ (НА ПРИКЛАДІ ПЛОЩІ ГЕРОІВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ В М. ХАРКОВІ)

Ярова В.І.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архіт., доцент

Актуальність даної теми полягає в тому, що відкриті громадські простори займають значне місце в структурі сучасного міста – це громадські місця в яких відбувається переважна більшість соціальної інтеграції. Серед таких виступають парки, сквери, площі, вулиці, торгові дома – місця масового скупчення людей. Головною функцією площ і вулиць є логістична функція: вони пов'язують міський простір в єдине ціле.

Сучасні громадські простори стають і містом, і природою одночасно: концепція «природного урбанізму» стає головною тенденцією і способом існування природи в міському середовищі. Сучасні архітектори частіше звертаються до історичних місць, ніж облаштовують нові, а більшість їх проєктів відразу замислюються як ідеальна панорама для інстаграм-акаунтів туристів.

На даний момент в місті Харкові спостерігається нестача і не адаптованість відкритих громадський просторів до сучасного способу життя міста. Нестача таких важливих властивостей як динамічність, гнучкість, трансформація і мобільність призводять до зниження функціональних можливостей простору, його слабку доступність і в цілому

привабливість. Саме така проблема спостерігається на площі Небесної сотні, яка знаходиться в центрі міста Харкова але зовсім забута мешканцями міста та гостями міста. Реконструкція площі сприяє формуванню повноцінної середи для відпочинку людини та призведе до збільшення потоку відвідувачів і створення туристичної функції.

Одне з перших філософських трактувань «публічний простір» отримало в роботі німецького мислителя Ханни Арендт «Vita Activa». Автор відокремлювала публічний простір від приватного і говорила про те, що публічний простір існував завжди, будучи обов'язковим для людської діяльності. Однак справжню популярність термін знайшов в 1990-і роки на хвилі процесу реабілітації громадських місць в європейських містах. Тим часом, відкритий (публічний) простір, на думку багатьох дослідників, серед них У. Уайт, Д. Джейкобс і Р. Сеннетт є найважливішою складовою міського життя.

Сучасне життя у великому місті має не досить втішні тенденції: знеособленість повсякденних контактів, відчужений і швидкоплинний характер взаємодій, байдужість, ризик десолідаризації суспільства, як наслідок міської нерівності і маргінальності. Всі ці невтішні факти міського життя, ще в минулому сторіччі привів німецький соціолог Г. Зіммель, пояснивши замкнутість і відособленість внутрішніх відносин жителів великих міст підвищеною нервовістю життя, що походить від швидкої і безперервної зміни зовнішніх і внутрішніх вражень.

Публічні простори мають бути жваві, з великою кількістю відвідувачів, доброзичливі, тобто стати осередком активності та обміну. Проте в сучасних містах в умовах екологічної кризи та в атмосфері суцільного хаосу, що царить у відкритих публічних просторах присутній особливий фактор непривабливості і небезпеки, що в свою чергу сприяє зменшенню ступеня зручності користування цими об'єктами. В ідеальному варіанті відкритий простір, що стикається з найбільш жвавими районами міста має бути доступним кожному – представникам різних соціальних, вікових, етнічних груп, які відчувають себе там цілком комфортно і безпечно.

Публічний простір поділяють на інформаційний, нормативний, комунікативний і ментальний простір. Це місце постійного взаємозв'язку між людиною і містом. Феномен публічних комунікацій являє собою виклик сучасному суспільству. Ми маємо справу зі зростаючим розривом між бурхливим зростанням проявів публічної діяльності в різних сферах суспільного життя, диференціацією, розширенням, розвитком публічних комунікацій і набагато меншими темпами і вузькими рамками осмислення загальнозначущої активності в містобудуванні.

Слід зазначити, що публічні простори стають каналом для передачі інформації, знижують властиві місту страхи, деякі негативні ефекти міської анонімності, і тим самим виконують інформаційну та комунікативну функції. У відкритих і загальнодоступних просторах люди вивчають і спостерігають один за одним, набувають соціальний досвід, освоюють зразки поведінки, усвідомлюють почуття приналежності до міського товариства і т. д.

Таким чином, виникає необхідність архітектурно-містобудівного формування і розвитку публічних просторів в структурі міста, які характеризуються багатофункціональністю, композиційною цілісністю, комбінованим використанням, інформаційністю, комунікативністю. Подібні дослідження дозволяють більш глибоко вивчати композиційно-планувальні принципи й закономірності формування публічних просторів для створення гуманізації міського середовища.

ПРИЙОМИ РОЗМІЩЕННЯ ЦЕНТРІВ ПСИХІАТРИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ У ХАРКОВІ

Квочка С.О.

Науковий керівник – Вітченко Д.М., ст. викладач

У сучасних соціокультурних умовах України набуває гостроти питання надання психіатричної допомоги громадянам на рівні світових гуманістичних стандартів, актуалізується створення мережі сучасних центрів психіатричної реабілітації різних груп соціуму.

З існуючого практичного досвіду можна зробити висновок, про те що центри психіатричної реабілітаційні розміщуються на окремих ділянках, як правило, в межах населених пунктів, в озелених районах, далеко від промислових й комунальних підприємств, залізниць, автомагістралей та інших джерел забруднення різних видів відповідно до чинних нормативних документів.

Розглядаючи прийоми розташування центрів психіатричної реабілітації на території міста, можна виділити наступні типи: в центральній (історичній) частині міста; в сельбищній зоні міста; в рекреаційних зонах міста; в зеленій приміській зоні.

Центри психіатричної реабілітації, розташовані в пристосованій історичній забудові центру міста, мають загальні характерні риси, з яких позитивними є:

- зручний транспортний зв'язок;
- наявність розвинених комунікативних та інженерних мереж;
- зручний зв'язок центру з іншими спеціалізованими установами.